

О. В. Прієшкіна

доктор юридичних наук, професор професор кафедри конституційного права та правосуддя

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ

Органи місцевого самоврядування наразі активно сприяють реалізації конституційних прав та свобод громадян, створюють умови соціальної, правової, економічної, освітньої та культурної забезпеченості і добробуту населення. Тому питання реалізації кадрової політики на локально-регіональному рівні прямо пропорційно впливає на якість роботи органів місцевого самоврядування.

Актуальність обраної теми зумовлена передусім необхідністю оптимізації управлінської діяльності та реформування системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації

посадових осіб місцевого самоврядування, яка є одним з напрямів реалізації Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», затвердженої Указом Президентом України від 27 квітня року 2011 року № 504.

Аналізуючи стан здійснення кадрової політики органів місцевого самоврядування, можна виявити ряд недоліків, які суттєво погіршують процес реалізації праці та забезпечення інтересів населення з боку місцевої влади. Це безпосередньо впливає на рівень життя населення та позитивні тенденції розвитку ефективної місцевої влади взагалі. Тому виявлення та нейтралізація цих проблем допоможуть підвищити рівень соціальної забезпеченості та добробуту населення.

Питання кадрового забезпечення органів місцевого самоврядування регулюються окремим інститутом муніципального права України — інститутом служби в органах місцевого самоврядування. Наразі процедурні питання кадрового забезпечення органів місцевого самоврядування регулює Закон України «Про службу в органах місцевого самоврядування» від 7 червня 2001 року (далі — Закон) [1].

Згідно зі статтею 1 Закону, служба в органах місцевого самоврядування — це професійна, на постійній основі діяльність громадян України, які займають посади в органах місцевого самоврядування, що спрямована на реалізацію територіальною громадою свого права на місцеве самоврядування та окремих повноважень органів виконавчої влади, наданих законом. Поняття служби в органах місцевого самоврядування поєднує серед інших такі її основні елементи, як спрямування на реалізацію територіальною громадою свого права на місцеве самоврядування та окремих повноважень органів виконавчої влади, наданих законом. Цим підкреслюється роль служби в органах місцевого самоврядування в розв'язанні місцевих проблем управління, її зв'язок з органами місцевої влади.

З метою поліпшення кадрової політики на державному рівні та подальшого удосконалення механізмів адміністративної реформи Президентом України було прийнято два накази: № 45/2012 від 1 лютого 2012 року, яким схвалено Стратегію державної кадрової політики на 2012-2020 роки, та наказ

№ 246/2012 від 5 квітня 2012 року «Про Президентський кадровий резерв «Нова еліта нації».

Серед актуальних проблем організації влади на локально-регіональному рівні можна виділити такі:

- застаріла та недосконала нормативно-правова база регулювання організації роботи органів місцевого самоврядування. Зокрема відсутність у законодавчих актів чітких механізмів реалізації повноважень органами місцевого самоврядування, нерегульованість статусу посадовців органів місцевого самоврядування зумовлюють необхідність оновлення законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про службу в органах місцевого самоврядування». З метою стимулювання громадської участі вимогою часу є прийняття закону «Про місцевий референдум», «Про місцеві ініціативи та збори громадян» тощо [2];

- низький рівень надання послуг у соціальній сфері (охорона здоров'я, освіта, наука тощо), який зумовлений недостатнім рівнем бюджетного забезпечення і фінансування делегованих повноважень органів місцевого самоврядування;

- низький рівень зацікавленості та безпосередньої участі громадян у вирішенні питань локально-регіонального значення та реалізації права на контролюючі дії за незалежним виконанням посадових повноважень службовцями органів місцевої влади;

- низький престиж служби в органах місцевого самоврядування, місцевих органах виконавчої влади, пов'язаний із низьким рівнем соціального захисту працівників зазначеної сфери, недосконалістю системи оплати праці (відсутність зв'язку посадового окладу з рівнем кваліфікації, професійною підготовкою, відсутність прозорої системи преміювання, розрив у заробітній платі керівників I—II категорій посад державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування) [3].

Таким чином, розв'язання наявних проблем потребує реалізації комплексної реформи публічної влади, першим етапом якої стала б професійна методична та наукова підготовка допоміжних матеріалів для забезпечення ефективності кадрових змін.

Пошук прогресивних методів вирішення вищезазначених проблем та концептуальне оновлення поглядів на кадрову по

літику органів місцевого самоврядування допоможуть якісно підвищити рівень соціального, правового та фінансового забезпечення населення та прискорити процес інтеграції України до європейської спільноти.

Одним із ключових напрямків такої реформи буде безпосередньо удосконалення кадрової політики на місцевому рівні з метою підвищення професіоналізму та компетентності посадовців різних рівнів.

Література

1. Про службу в органах місцевого самоврядування [Текст] : Закон України від 07.06.2001 // Відомості Верховної Ради України. — 2001. — № 33. — Ст. 175.
2. Формування та розвиток кадрового резерву як важливий елемент модернізації державної служби [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://donetskstat.gov.ua/reformi/dodatok1.doc>. — Назва з екрана.
3. Доля І. Аналітична записка «Щодо кадрового забезпечення місцевої влади в контексті впровадження адміністративної реформи». Липень 2012. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/913>. — Назва з екрана.